

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 97.208 van 28 juni 2001
in de zaak A. 93.084/XIV-3767.**

In zake : XXX
die woonplaats kiest bij
advocaten F. en R. COEL,
kantoor houdende te 2800 MECHELEN,
Kardinaal Mercierplein 8

tegen :

1. de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen,
2. de Belgische Staat, vertegenwoordigd door de minister van Binnenlandse Zaken.

DE Wnd. VOORZITTER VAN DE XIVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat XXX van Slovaakse nationaliteit, op 29 juni 2000 heeft ingediend om de schorsing van de tenuitvoerlegging te vorderen van de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 mei 2000 tot bevestiging van de beslissing van de minister van Binnenlandse Zaken van 10 april 2000 tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten, aan de verzoekende partij ter kennis gebracht op 5 mei 2000;

Gelet op de beschikking van 13 juli 2000 waarbij aan de verzoekende partij het voordeel van de kosteloze rechtspleging wordt verleend;

Gelet op de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de artikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de verwerende partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op de kennisgeving van het verslag;

Gelet op de beschikking van 30 mei 2001 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 20 juni 2001;

Gehoord het verslag van staatsraad G. DEBERSAQUES;

Gehoord de opmerkingen van advocaat F. COEL die verschijnt voor de verzoekende partij, van adjunct-adviseur C. MISSEGHES die verschijnt voor de eerste verwerende partij en van advocaat E. MATTERNE die verschijnt voor de tweede verwerende partij;

Gehoord het advies van eerste auditeur-afdelingshoofd H. VERHULST;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Overwegende dat de verzoekende partij België binnenkomt op 2 april 2000 en zich vluchteling verklaart op 7 april 2000; dat op 10 april 2000 de minister van Binnenlandse Zaken beslist tot weigering van verblijf, met bevel om het grondgebied van het Rijk te verlaten; dat op 4 mei 2000 de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen deze beslissing bevestigt; dat dit de thans bestreden beslissing is;

2. Overwegende dat de tweede verwerende partij in wat zij in haar nota onder het kopje "Met betrekking tot de ontvankelijkheid" uiteenzet, eigenlijk vraagt om buiten de zaak te worden gesteld; dat in deze stand van

het geding dit verzoek niet kan worden ingewilligd, daar zij de auteur is van de genomen verwijderingsmaatregel en belast is met de tenuitvoerlegging;

3. Overwegende dat krachtens artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State slechts tot schorsing van de tenuitvoerlegging kan worden besloten onder de dubbele voorwaarde dat ernstige middelen worden aangevoerd die de vernietiging van de aangevochten akte of verordening kunnen verantwoorden en dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden akte of verordening een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen;

3.1. Overwegende dat, wat de tweede voorwaarde betreft, artikel 17, § 3, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing een uiteenzetting van de middelen en de feiten dient te bevatten die volgens de indiener ervan het bevelen van de schorsing rechtvaardigen; dat artikel 8, tweede lid, 51, van het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State bepaalt dat de vordering tot schorsing dient te bevatten "een uiteenzetting van de feiten die kunnen aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten akte of het aangevochten reglement de eiser een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen"; dat uit deze bepalingen volgt dat verzoekende partij in haar verzoekschrift duidelijk en concreet dient aan te geven waarin precies het moeilijk te herstellen ernstig nadeel is gelegen dat zij ingevolge de onmiddellijke tenuitvoerlegging van het bestreden besluit ondergaat of dreigt te ondergaan, en dat met niet in het verzoekschrift tot schorsing opgenomen feiten en verklaringen hieromtrent geen rekening kan worden gehouden;

3.2. Overwegende dat, wat het moeilijk te herstellen ernstig nadeel betreft, de verzoekende partij het volgende betoogt :

"IV. Over het moeilijk te herstellen ernstig nadeel
A. Aantasting van de Rechten van vertoogster

Overwegende dat vertoogster overeenkomstig de vaste Rechtspraak van de Raad van State moet aantonen te beschikken over een belang bij de schorsing van de tenuitvoerlegging;

Dat hiervoor twee voorwaarden dienen vervuld te zijn, enerzijds moet vertoogster een persoonlijk, rechtstreeks, zeker actueel en wettig nadeel lijden, anderzijds moet de schorsing aan vertoogster een direct en persoonlijk voordeel verschaffen, hoe klein ook;

(zie G. Debersaques, 'Knelpunten in de schorsings-procedure voor de afdeling administratie. Een prima facie-onderzoek van de primaire ontvankelijkheids-voorwaarden van de vordering tot schorsing.', 50 jaar Raad van State, Brugge, Die Keure, 1998, (37), 77)

Overwegende dat wat betreft de eerste vereiste vertoogster specifiek voor het administratief Kortgeding wil laten gelden dat de bevestigende beslissing van weigering (tot) verblijf van de Commissaris-Generaal voor de Vluchteling en de Staatlozen haar Rechten aantast;

Dat zij in de argumenten supra ontwikkeld aangeeft dat de beslissing ten onrechte het verzoek strekkende tot asiel onontvankelijk verklaarde zodat haar rechten onder het Vluchtelingenverdrag worden aangetast;

(zie D. Vanheule, Vluchtelingen, een overzicht, Tweede uitgave, Mys & Breesch, 1998, nr. 437)

Dat het moeilijk te herstellen en ernstig nadeel rechtstreeks volgt uit de beslissing van de Commissaris Generaal voor de Vluchteling en de Staatloze houdende weigering van verblijf met het bevel het grondgebied te verlaten;

Dat de bevestigende beslissing die dreigt te leiden tot een terugkeer op zich een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel creëert;

(zie R.v.St. nr. 67.236, 30 juni 1997, T. Vreemd. 1997, 387

R.v.St. nr. 69.574, 13 november 1997, T. Vreemd. 1997, 399

R.v.St. nr. 71.003, 22 januari 1998, T. Vreemd. 1997, 404)

Dat wat de tweede vereiste betreft het vertoogster volstaat te verwijzen naar de vaststelling dat indien de weigeringsbeslissing wordt geschorst dit de uitzetting verhindert wat voor haar een direct en een persoonlijk voordeel betekent;

(zie : M. Leroy, 'Contentieux administratif', Brussel, Bruylant, 1996, 577)

(zie : G. Debersaques, 'Alle weigeringsbeslissingen zijn vatbaar voor schorsing door de Raad van State', noot bij Arrest 14 juni 1999, R.W., 1999-2000, 674)

Dat meteen alle voorwaarden voor het administratief Kortgeding verenigd zijn zodat de aangevochten beslissing dan ook moet worden geschorst;

Dat over het beroep tot nietigverklaring nog dient te worden geoordeeld doch verzoekster door de bovenvermelde uiteenzetting bewijst dat zij minstens een schijn van recht bezit en er een grote kans bestaat dat de beslissing zal worden vernietigd en bij eventuele voortijdige uitvoering vertoogster een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zal ondervinden";

3.3. Overwegende dat de verzoekende partij in bovenstaande uiteenzetting zich hoofdzakelijk beperkt tot een betoog dat ze belang heeft bij de schorsing van de tenuitvoerlegging; dat het hebben van een belang bij de schorsing op zich niet volstaat opdat zou voldaan zijn aan de tweede voorwaarde; dat de bewering dat de bestreden beslissing, die dreigt te leiden tot een terugkeer, op zich een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel creëert, een algemene en louter theoretische bewering is, die bij gebrek aan enig feitelijk gegeven m.b.t. de persoonlijke situatie van verzoekende partij, niet volstaat om het moeilijk te herstellen nadeel aan te tonen; dat de verzoekende partij niet aantoon met concrete gegevens die ze op zichzelf persoonlijk betreft, in welke zin de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissingen voor haar een persoonlijk en moeilijk te herstellen ernstig nadeel zou inhouden, m.a.w. in welke zin haar rechten zouden worden aangetast bij een eventuele terugkeer naar het land van herkomst; dat bijgevolg niet is voldaan aan de tweede voorwaarde van artikel 17, § 2, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State; dat deze vaststelling volstaat om de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing af te wijzen,

B E S L U I T :

Artikel 1.

De vordering tot schorsing wordt verworpen.

Artikel 2.

De uitspraak over de bijdrage in de betaling van de kosten van de vordering tot schorsing wordt uitgesteld.

Aldus te Brussel, na beraad, uitgesproken in openbare terechtzitting, op achtentwintig juni tweeduizend en één, door :

de HH.	G. DEBERSAQUES,	wnd. kamervoorzitter,
		staatsraad,
	W. GEURTS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

W. GEURTS.

G. DEBERSAQUES.